

Peter Cuijpers

De genezing van de kromgebogen vrouw

Lukas 13:10-17

De geschiedenis van de kromgebogen vrouw vinden we alleen in het evangelie van Lukas. Voor de laatste keer in dit evangelie leerde de Heer Jezus hier in een van de synagogen. Terwijl Hij bezig was te leren, viel zijn oog op een vrouw die kromgebogen was en zichzelf niet kon oprichten. De Heer ontfermde zich over haar en genas haar. Dit alles speelde zich af op de sabbat en zorgde voor de nodige onrust in de plaatselijke synagoge.

De invloed van demonen

Welke invloed hebben demonen op mensen?

Er zijn diverse opvattingen over demonie (bezetenheid) en bevrijdingspastoraat. Soms lijkt het wel een modeverschijnsel, want bevrijdingspastoraat was tot voor kort helemaal 'in'. In de christelijke zielszorg werd zo'n beetje alles op demonische beïnvloeding geschoven. Had iemand te kampen met jaloezie, dan was dat het gevolg van *een geest* (lees: *demon*) van jaloezie. Seksverslaafd? Een geest van onreinheid. Ziek? Een geest van ziekte. Verbitterd? Een geest van verbittering. Leugen? Een geest van leugen. Enzovoort. De werken van het vlees (vgl. Gal. 5:19-21) worden dan toegeschreven aan een boze geest. Het is op die manier geen kwestie meer van het 'belijden van zonden', maar van 'bevrijden'. Men slaat hierin soms volledig door. Toch moeten we uitkijken dat we het kind niet met het badwater weggoien. Als we beweren dat demonische beïnvloeding in onze dagen niet meer voorkomt, hebben we het mis. De geschiedenis van de kromgebogen vrouw is daarom heel leerzaam.

De ziekte van de vrouw

De vrouw was achttien jaar ziek. Waarom wordt dit getal genoemd? Het laat zien dat Jezus geen jaar vergeten was. Hij kende haar verdriet en wist precies hoelang zij 'gekromd' door het leven was gegaan. Laat dit ons tot troost zijn: wij vergieten geen tranen die Hij niet ziet en waar Hij geen weet van heeft. Anderzijds heeft dit getal een symbolische betekenis. Achttien (= 3 maal 6) spreekt van het kwaad in zijn hoogste vorm (vgl. Openb. 13:18). De diagnose die Heer bij de vrouw stelde, was *een geest van ziekte of zwakheid* (vs. 11). Haar ziekte had een geestelijke achtergrond, de satan had haar gebonden en ziek gemaakt (vs. 16).

Niet elke ziekte heeft een geestelijke achtergrond. Dit zien we duidelijk in de geschiedenis van de blindgeborene (Joh. 9:1vv). De discipelen zochten de oorzaak van zijn blindheid in 'zonden': *'Rabbi, wie heeft er gezondigd, deze of zijn ouders, dat hij blind geboren werd.'* Zij hadden hun conclusies al getrokken; voor hen stond het vast dat zijn blindheid een gevolg van zonde was. Ze wilden alleen graag weten *wie* er nu gezondigd had: zichzelf of zijn ouders? *'Jezus antwoordde: Noch deze heeft gezondigd, noch zijn ouders; maar de werken van God moeten in hem worden geopenbaard.'* Zijn blindheid was dus geen straf van God, omdat hijzelf gezondigd had; laat staan dat hij gestraft werd voor de zonden van zijn ouders!

Ook in de geschiedenis van de Galileeërs die door Pilatus waren vermoord, en de toren in Siloam die omviel en achttien mensen doodde (Luk. 13:1-5), maakt de Heer duidelijk dat we niet al te voorbarig conclusies moeten trekken. Achter iedere ramp of vreselijke gebeurtenis moeten we dan ook niet direct een geestelijke oorzaak zoeken. Bij beide gebeurtenissen was er geen causaal verband. Dit had niets te maken met zonde of schuld, zodat mensen door God gestraft werden. Er zijn echter wel degelijk ziekten of gebeurtenissen, die een geestelijke oorzaak hebben.

Was de vrouw bezeten?

Als er sprake is van demonische beïnvloeding, wordt er al snel gezegd dat iemand 'bezeten' is. Wat is bezetenheid? Bezetenheid of demonie wil zeggen dat één of meerdere demonen 'bezet' hebben genomen van iemands lichaam en persoonlijkheid. In dat geval heeft de demon controle over het doen of laten van die persoon. In Lukas 8:26vv. is spraken van iemand die bezeten is door meerdere demonen. Waardoor werd deze man gekenmerkt?

- a. Hij had sinds geruime tijd geen kleding aangetrokken. Iemand die 'goed' bij zijn verstand is (vgl. vs. 35b) doet dit niet. *Een 'onreine' wandel.*
- b. Hij woonde niet in een huis, maar verbleef in de graven. *Zich thuis voelen op 'onreine' plaatsen.*
- c. Hij schreeuwde het uit toen Hij Jezus zag: 'Wat heb ik met U te maken, Jezus, Zoon van God.' *Angst en minachting voor de Heer Jezus.*
- d. Hij brak de ketenen en banden stuk waarmee men hem geboeid had. *Bovenmenselijke kracht, en niet met menselijke middelen te bedwingen.*
- e. Hij werd door de demon 'gedreven'. *Dwangmatig gedrag, geen controle over jezelf hebben. Iets 'moeten' doen, of ergens naartoe 'moeten' gaan enz.*
- f. *Vernietigingsdrang.* In Markus 5:5 staat dat hij zichzelf met stenen sloeg. De demonen zorgden ervoor dat de kudde varkens zich van de steilte stortte en verdrong. *Zelfverminking of zelfmoord.*

Dit zijn allemaal kenmerken van iemand die 'bezeten' is. Zover wij kunnen beoordelen was hiervan niets te zien bij deze vrouw. Geen van de bovengenoemde kenmerken kon op haar worden toegepast. Toch was zij achttien jaar door de satan gebonden.

Gebondenheid

Gebondenheid door de boze is iets anders dan *bezetenheid*. Bezetenheid (demonie) komt ook nu nog voor, echter *niet* bij ware gelovigen! Nergens zien we in de Bijbel dat bij opnieuw geboren christenen later nog eens demonen uitgedreven moeten worden. Een gelovige, in wie Gods Geest woning heeft gemaakt, kan niet bezeten zijn. De Heilige Geest deelt Zijn tempel, het lichaam van de gelovige, niet met boze geesten. Gelovigen kunnen wél ‘gebonden’ zijn. Niet beleden zonden, verkeerde gewoonten en denkpatronen zijn hiervan de oorzaak, en kunnen iemand binden aan het kwaad.

Over de oorzaak van de ‘gebondenheid’ van deze vrouw wordt ons niets meegedeeld. Alleen de Heer Jezus kende hiervan de oorzaak. De naam die de medische wetenschap voor deze aandoening heeft, is ‘spondylitis ankylopoetica’, ook wel de ziekte van Bechterew genoemd. Zodra men een ziekte kan diagnosticeren en benoemen, wordt niet meer naar een eventuele geestelijke oorzaak gezocht. Het wordt een puur lichamelijke kwestie. De ‘patiënt’ krijgt handenvol medicijnen en als een operatie niet helpt, moet hij er maar mee leren leven. Zo verging het ook deze vrouw. Al die jaren had niemand in de gaten dat haar kromheid veroorzaakt werd door de satan. Er zijn tal van kerken en gemeenten waar men niet gelooft in demonische beïnvloeding. Ja, men gelooft er misschien wel in, maar houdt het voor uitgesloten dat in hun eigen midden wel eens iemand ‘gebonden’ zou kunnen zijn. In deze gemeenten zal men dan ook zelden iets horen over genezing van gebonden mensen. Eigenlijk is dit een trieste zaak. Het is te vergelijken met de synagoge die deze vrouw jaar in jaar uit bezocht: er was geen onderscheidingsvermogen, geen geloof, geen hulp, geen hoop! Totdat de Heer Jezus op een dag deze synagoge bezocht en haar zag.

De genezing

De Heer Jezus zag deze vrouw, en Hij stond niet toe dat de satan haar nog langer in zijn banden gevangen hield. Het initiatief om haar te genezen ging van Hem uit, de vrouw had nergens om gevraagd. En de Heer vroeg ook niets van haar, geen bijzonder geloof, of wat dan ook. Soms vraagt de Heer Jezus van iemand geloof, maar niet altijd (vgl. Luk. 8:48). *‘Hij riep haar bij zich en zei tot haar: Vrouw, u bent verlost van uw ziekte. En Hij legde haar de handen op en onmiddellijk richtte zij zich*

op en verheerlijkte God' (vs. 12-13). Op het moment dat Hij deze vrouw in het vizier kreeg, onderbrak Hij Zijn onderwijs en ontfermde Hij Zich over haar.

Het zielenheil van mensen heeft bij Hem altijd voorrang. Deze vrouw, die een dochter van Abraham was (een gelovige), *moest* van de band van de satan worden losgemaakt (vs. 16). Dit was voor Hem prioriteit nummer één. Het feit dat de Heer haar de handen oplegde, bevestigt dat hier geen sprake was van bezetenheid ¹. De Heer heeft bij bezetenen nooit de handen opgelegd. Het 'losmaken' van de vrouw werd door de Heer Jezus vergeleken met het losmaken van een os of ezel van de kribbe (vs. 15). Het was niet alleen een daad van ontferming, maar ook een bewijs dat het koninkrijk van God tot hen was gekomen (vgl. Matt. 12:28). Nadat de Heer haar de handen had opgelegd, richtte zij zich onmiddellijk op en verheerlijkte God (vs. 13).

Op het moment dat de Heer Jezus iemand vrijmaakt van de slavernij van de satan en de zonde, is hij ook werkelijk vrij (vgl. Joh. 8:31-36). Deze bevrijding heeft niets te maken met het bevrijdingspastoraat, dat we vandaag om ons heen zien. In de naam van Jezus worden demonen dan bevolen iemand los te laten. Dit werkt misschien bij ongelovigen die 'bezeten' zijn; maar gelovigen die gebonden zijn, worden bevrijd door de waarheid (Joh. 8:32). De Heer zegt: *'Maakt niet ieder van u op de sabbatdag zijn os of ezel van de kribbe los, leidt hem weg en geeft hem te drinken?'*

Het 'losmaken' gaat gepaard met het *leiden* en *te drinken geven*. Wat heeft dit ons te zeggen, als we het over bevrijdingspastoraat hebben? Als we ons met een gelovige bezighouden die occult belast is, moeten we hem:

- a. *Losmaken*. Hoe? De oorzaken van de gebondenheid boven water halen. Zijn er zonden in het spel? Dan moeten die beleden worden. Dat dit alles niet zonder gebed kan, zal duidelijk zijn!
- b. *Leiden*. We zouden ook kunnen zeggen: iemand *begeleiden*. De satan is een slechte verliezer, hij zal zijn prooi niet zonder slag of stoot prijsgeven. Intensieve begeleiding is dan ook noodzakelijk.

---

¹ De NBV heeft vers 11 als volgt vertaald: 'Er was daar ook een vrouw die al achttien jaar **bezeten** was door een geest die haar ziek maakte.' Dit toont weer eens hoe onbetrouwbaar deze vertaling is. Zie ook het artikel van G.H. Kramer over de NBV vertaling <http://www.oudesporen.nl/Download/OS0848.pdf>

- c. *Te drinken geven.* Onder het leiden of begeleiden neemt het ‘te drinken geven’ een belangrijke plaats in. *We leiden iemand naar het water*, en het water spreekt van het Woord van God (zie o.a. Ef. 5:26; Tit. 3:5). We kunnen hem vanuit de Bijbel leren wat vergeving van zonden inhoudt; wat het betekent om gerechtvaardigd te zijn; hoe onze positie is ten opzichte van de wet, etc. We kunnen dit vergelijken met de bevrijding van het volk Israël uit Egypte. Pas toen het volk zag, toen het had geleerd wat een machtig werk de HEERE tegen Egypte had verricht, begon het voor de HEERE te zingen (Ex. 14:31; 15:1). Zoals de HEERE het volk Israël heeft verlost uit de macht van de Egyptenaren (Ex. 14:30), heeft God ons verlost uit de macht van de duivel. Als we zien dat de Egyptenaren (de satan en zijn boze machten) dood op de oever van de zee liggen (er bleef er niet één over, Ex. 14:28-30), hoeven we ze ook niet meer te vrezen. Als God vóór ons is, wie zou tegen ons zijn? (Rom. 8:31).

De satan wordt de aanklager van de broeders genoemd (Openb. 12:10). Hij is voortdurend bezig om ons aan te klagen. En het liefste wil hij dat wij onze blik van de Heer Jezus afwenden, en naar onszelf kijken. Als hem dat lukt, zullen we net zoals deze vrouw meer en meer ‘gekromd’ door het leven gaan. Niet meer in staat om onszelf op te richten (vgl. Rom. 7:7-26).

De reactie van de aanwezigen

De overste van de synagoge nam het de Heer Jezus erg kwalijk dat Hij op de sabbatdag genas. In plaats dat hij zijn ongenoegen rechtstreeks kenbaar maakte bij de Heer, richtte hij zich tot de menigte: *‘Er zijn zes dagen waarop men moet werken; komt u dan op die dagen laten genezen en niet op de sabbatdag’* (vs. 14). Hij nam het de Heer Jezus niet kwalijk dat Hij genas, maar dat Hij op de sabbatdag genas. Hij viel de Heer in de rug aan, doordat hij zich tot de menigte richtte. Hij meende Hem de les te moeten lezen door over de hoofden van de menigte heen een vermaning tot Hem te richten.

De Heer reageerde hier echter op en noemde hem en zijn soortgenoten *huichelaars* (vs. 15). Ze hadden er immers geen enkele moeite mee op de sabbat hun os of ezel los te maken en naar de drinkplaats te leiden. Hier ging het niet om een dier maar om een mens, nog wel een dochter van Abraham. Wat bezielde hen? Zagen ze niet hoe huichelachtig, egoïstisch en onbarmhartig ze waren? *‘De sabbat is gemaakt voor de mens, en niet de mens om de sabbat’* (Mark. 2:27). De woorden van de Heer misten hun uitwerking niet: *‘En toen Hij dit zei, werden al Zijn tegenstanders*

beschaamd, en de hele menigte verblijdde zich over al de heerlijke dingen die door Hem gebeurden' (vs. 17).

Op de dag dat de Heer Jezus deze synagoge bezocht, gebeurden er 'heerlijke dingen'. Een vrouw, een dochter van Abraham, die door de satan achttien jaar lang was gebonden, werd door Hem bevrijd en genezen. Nadat de vrouw zich had opgericht, begon ze God spontaan te verheerlijken. Maar deze spontane lofprijzing werd verhinderd door de overste van de synagoge. Voor hem was maar één ding belangrijk: het was sabbat en de dienst moest ordelijk verlopen. Een genezing in zijn synagoge kon hij niet toestaan. In korte tijd speelde hij het klaar een einde te maken aan de sfeer van vreugde en lofprijzing. Zijn kille, vermanende woorden moeten een ijzige stilte hebben veroorzaakt in de synagoge. De Heer was echter aanwezig en Hij doorbrak de stilte door de overste en zijn vrienden op hun nummer te zetten. Het waren huichelaars. Terecht bogen ze beschaamd het hoofd en keerde de blijdschap terug bij de menigte. Ik vraag me één ding bezorgd af: Hoe zal de dienst de volgende sabbatdag zijn verlopen?
